

Fra Helsingør til Aalborg
Lille medieforskerkonference-historie
Mel. Those Were The Days

FRA FESTMIDDAGEN

1.

Dagene er ikke helt så lange.
Nætterne lidt mindre lyse nu.
Frierer får ende, også denne,
som blev brugt til skrivningen, da du
*var konference-frisk,
og sikker som en fisk
du styred' lige ind mod Aalborg C,
med paper og bærbar,
beredt på kommentar,
klar til at lytte, til at ses – og se.*

2.

Sidst vi sås i Danmark, var i Helsing-
ør. Og smukt var Sundets gyldne vand.
Ikke mindre kønt var øllets blinken
på en udflugt i det grønne land.
*Så kom Jyväskylä
i skov og badstu-læ,
hvor Ullamaija gav en barsk kritik
af teoriens svar
på spørgsmål, som vi har.
Og vi af Aalto kunne ta' bestik.*

3.

Kungälv nittenhundred ni og nitti.
Sol og charme. Og så var der jagt.
Forskningsfronten væk – og avantgarden
vidste ikke, hvor den nu var lagt?
*I USA, kanske?
På Bohus Fæstning? – det
var ganske vist en rigtig dejlig nat.
Med fronten gik det skidt,
Den gemmer sig jo tit.
Vi fandt den. – Hvor? – Den var på Farsans
Hatt...*

4.

Reykjavik, nu frem med paraplyen!
Her er bræ'r og næsten ingen træer.
Vandet springer op fra undergrunden.
Medieforskerne har bare tæer.
*De nye medier – hør,
de banker på vor dør
- det siger Drotner, Smaragdi og Stald.
Og Dahl og Bondebjerg
var både her og der,
for medi-e-historie er et kald.*

5.

Kristiansand – det gælder æstetikken!
Film og underholdning, retorik.
Sobchack, Widding, Gunning – hele
banden
hopper på den – er det slået klik?
*Vi balancerer her
på teoriens skær.
Vi ta'r Manhattan, og vi ta'r Berlin.
Vi suser rundt i båd,
opsporer fortids dåd.
En kok stand-up – vi falder om af grin.*

6.

Somme tider sker det, når vi taler
sammen hver på vores modersmål,
at forståelsen bli'r problematisk,
når et ord er sværere end 'skål'...
*'Vad det var roligt, nu!'
'Ja, rart, det var det, du!'
Komm – vissla, plystre, fløjte melodi'n.
Engelsk med finsk diktation,
norsk dialektversion,
de danske tal – fortolkningen er din!*

7.

Dagene er ikke helt så lange.
Nætterne lidt mindre lyse nu.
Sange får en ende, også denne
om at mindes konference-clou:
*Ja, det var då, min vän,
en gång för länge sen.
En härlig tid som verkade stå still.
Ja, vi var unga då,
vi ville sjunga då,
vi ville dansa, höra livet till.*

*Those were the days, my friend,
We thought they'd never end,
We'd sing and dance forever and a day.
We'd live the life we choose,
We'd fight and never lose,
For we were young and sure to have our way.*

10.08.2005
Gunhild Agger